

SVENSKA SÅNGER TOLKADE TILL LATIN

Eva Tidner och Eva Odelman 1989

Secare avenam

Avenam nunc secemus!
Quis avenam liget?
Amicus meus carissimus.
Et ubi vivat ille?

Heri_illum noctu vidi 1)
lucente luna splendida.
Suus cuique est.
Et mi vir est.
Sed una restat sola

O summum ius, o summum ius,
o summum ius et rectum est.
Vae miserae!
Hic sola stas!
Nam nemo te captavit.
Heu te, Heu te!
Nam nemo te captavit.

/Eva T.

Ranunculi

// Ranunculi, ranunculi,
quam sunt ridiculi. //
// Non aures, non aures,
non caudas habent hi. //
// Sub aqua, -qua,
sub aqua, -qua,
sub aqua, -qua, -qua, -qua! //

/Eva O.

Skära skära havre

Skära, skära havre,
vem ska havren binda?
Det ska allra kärestan min,
var ska jag honom finna?

Jag såg 'en i går afton,
uti den klara månens sken.
När var tar sin,
så tar jag min,
och så blir NN utan.

Och det var rätt, ja det var rätt,
ja det var rätt och lagom,
att NN fick
i ringen stå
för ingen ville ha 'na.
Fy skam, fy skam,
för ingen ville ha 'na.

Små grodorna

// Små grodorna, små grodorna
är lustiga att se. //
// Ej öron, ej öron,
ej svansar hava de. //
// Koack, ack, ack
Koack, ack, ack
Koack, ack, ack, ack, a. //

Svinnsta

Liberis pedibus hominum
Svinnstae tellus pulsatur.
Puer in choros saltantium
inducit virginem.
Gratia florum fragrantium
ex pratis huc afflatur.
Concinnunt aves per populum
iucunde ridentem.

Dulcis est nox aestatis,
plena aqua amoenitatis.
Musica ludit laetissime.
Resonant montes altissime.
Crinis puellae fert flores.
Luna dispergit splendors.
Restat in mente Svinnstae
suavitas atque claritas.

Puer prendens manum virginis
mox ripam adit serenam.
Lembo soluto sub scopulis
fertur de litore.
Dormitans prospicit in undis,
quae alluunt arenam,
et donans virginem basiis
susurrat: Amo te.

Dulcis est nox aestatis ...

Ad Fretum Regis sol oriens
perfundit auro fluctus.
Garrit nunc avium pia gens
laete precantium.
Et ludit piscis lasciviens
ad scopulos adductus.
Sonat iam musica desinens
mane saltantium:

Dulcis est nox aestatis ...

/Eva O. + Eva T.

Dansen går på Svinnsta skär

Dansen den går uppå Svinnsta skär,
hör klackarna mot hällen.
Gossen han svänger med flickan kär
i stilla sommarnatt.
Blommorna dofta från hagen där
och många andra ställen,
och mitt i talltrastens kvällskonsert
hörs många glada skratt.

Ljuvlig är sommarnatten,
blånande vikens vatten.
Och mellan bergen och tallarna
höres musiken och trallarna.
Flickan har blommor i håren,
månen strör silver i snåren.
Aldrig förglömmar jag stunderna där
uppå Svinnsta skär.

Gossen tar flickan uti sin hand
och vandrar nedåt stranden,
lossar sin jolle och ror från land
bland klippor och bland skär.
Drömmande ser han mot vågens rand,
som rullar in mot sanden,
kysser sin flicka så ömt ibland
och viskar: Hjärtans kär.

Ljuvlig är sommarnatten...

Solen går upp bakom Konungssund
och stänker guld på vågen.
Fåglarna kvittra i varje lund
sin stilla morgonbön.
Gäddorna slå invid skär och grund
så lekfulla i hågen.
Men sista valsen i morgonstund,
man hör från Svinnerön:

Ljuvlig är sommarnatten...